

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

11. AARGANG 1924.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: E. von Rosen Holbergsgade 10. Tlf. 8907.	HÆFTE V. MAJ
----------------------	---	---	-----------------

1 8 6 4 — 9. M A J — 1 9 2 4

FESTEN I HORSSENS MARINEFORENING OG PAA FREGATTEN JYLLAND VED JUELSMINDE I ANLEDNING AF 60 AARS DAGEN FOR SLAGET VED HELGOLAND

Ejendommeligt smukt og gribende formede sig disse Festligheder, der vel efter menneskelig Beregning blev de sidste, i hvilke Hovedpersonerne, Marineveteranerne fra Jylland, Niels Juel og Hejmdal, vil kunne ventes at deltage som dem, om hvem alt paa denne vor Marines Hædersdag drejede sig. En sidste Parade af de gamle Somænd af de tre historiske Skibes Besætninger, hvem Aarene endnu tillod at rejse til det Sted, hvor en enkelt Mands Offervilje og Kærlighed til Minderne gennem mange Aar havde bevaret det sidste af de tre Skibe, paa hvilke Veteranerne for to Menneskealdre siden som unge, kraftfulde Mænd kæmpede for deres Land.

Den 9. Maj om Formiddagen samledes paa Torvet i Horsens Veteranerne i et Antal af 41 og disses Ledsagere samt Repræsentanter for Horsens-Kredsen og nogle og tyve af Marineforeningens øvrige Landskredse, Forenings Hovedbestyrelse m. fl., ialt 400. Foran Kirken ordnedes Toget med Markvards Orkester i Spidsen, dernæst Veteranen, Vognmand Kofoed, med Helgolandforeningens Silkeflag, samtlige Veteraner med deres Ledsagere, Marineforeningens Hovedbestyrelse og Horsens-Kredsens Bestyrelser, alle Kredsflagene og dernæst Kredsmedlemmerne.

Til Tonerne af »Holmens faste Stok« bevægede Processionen sig ad den festligt smykkede Hovedgade, hvor Horsensborgere i Tusindtal havde taget Opstilling og hvor paa mange Steder Damerne fra Vinduerne kastede Blomster ned til Veteranerne, op mod Banegaarden. I et Vindue paa 1ste Sal havde Veteranen, Cigarmager Nøddelund, der paa Grund af Invaliditet ikke kunde deltage i Processionen, taget Plads, og da man naaede til dette Sted, brusede Hurraerne op til den gamle Hædersmand i ustandselig Følge efterhaanden som det lange Tog naaede frem, og stærkt bevæget vinkede og takkede han ned til sine gamle Kammerater fra Slaget og til Marinerne af de senere Slægter, der her viste ham en Hyldest, der vel aldrig vil gaa nogen af os af Minde. Flagene sænkedes for ham og Hattene svingedes saa længe man kunde se ham.

Paa Banegaarden holdt Ekstratog beredt til at bringe Deltagerne til Juelsminde og i mønsterværdig Orden fik alle i Løbet af kort Tid Plads for 1 Time senere at ankomme til Stationen i Juelsminde, hvor Modtagelsen formede sig overordentlig smukt. Bygningerne var flagsmykkede og langs Perronen stod hvidklædte unge Piger foran den store Mængde Mennesker fra Byen og Omegnen, der var mødt frem. Med røde Skærf over de hvide Kjoler og med Blomster i Hænderne, dannede alle disse unge Piger en smuk og festlig Æresrække for de gamle Veteraner, der straks efter at være komne ud af Toget, bødes Velkommen af Godsejer Schou til Palsgaard, Jyllands Ejer og Bevarer, og af Marineforeningens Formand, Kommandør Kiær. Kort efter Ankomsten

begav Processionen sig, i samme Orden som i Horsens, gennem den flagsmykkede Juelsminde By til Havnen, hvor en smuk Æresport var rejst og hvor Marinens Inspektions-skibe »Diana«, Kaptajn Thiele, ventede for at overføre Veteranerne og en Del af Deltagerne, ialt ca. 400, til »Jylland«, der flagsmykket laa ude paa Bugten.

Da »Diana« og de ledsagende Motorbaade med Marineforeningens Medlemmer rundede agten om Fregatten, smeldede Salutten fra de gamle Kanoner ud over Vandet og Solen skinnede mildt over dette enestaaende maritime Billede, kranset af det skønne jyske Landskab. Paa Dækket stirrede alles Øjne over mod den gamle smukke Fregat og langs Lønningen saa man de gamle Mænd andagtsfuldt og spændte spejde over mod deres gamle Skib, som om Ungdommens Billeder atter oprulledes for dem og som de paa denne Dag for 60 Aar siden alvorligt gennem Kanonportene saa ud mod den Modstander, som nærmede sig.

Paa Dækket agter opstilledes om Bagbord alle Foreningsflagene, medens om Styrbord Veteranerne bragtes til Sæde i to Rækker; paa Hytten og paa Kommandobroen stod Deltagerne tæt som grebne og opmærksomme Tilskuere til denne uforglemmelige Parade, agter paa Mesangafflen vajede Jyllands mægtige Splitflag og over det hele hvælvede sig den blaa Foraars Himmel. Forventningsfuld Stilhed, — saa tonede »Vift stolt paa Kodans Bølge«, sunget af hele Forsamlingen, ud over Dækket, medens alle blottede Hovedet.

Under lydløs Stilhed traadte derpaa Kommandør Kiær frem og talte til Veteranerne, baade dem fra Helgoland og dem fra Østersøen og Vesterhavsflootten, bød dem Velkommen og takkede dem fordi de, da Pligten kaldte, havde ofret deres Liv og Blod for Fædrelandet og for Flaget.

Fra Hans Majestæt Kongen bragte han en Hilsen til Mændene fra Helgoland og Vesterhavsoerne og en Tak for den Daad, de øvede i Dag for 60 Aar siden og meddelte, at Hans Majestæt havde paalagt ham her at oplæse Navnene paa en Række af disse Mænd, hvem Hans Majestæt paa denne Mindedag havde benaådet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Efterhaanden som Navnene oplæstes, rejste de gamle Mænd sig og Dannebrogskorset hæftedes paa Deres Bryst, hvorefter Ordensdiplomet overrakte dem. Medens hver især modtog Kommandørens Haandtryk og hjertelige Lykønskning, rungede tre Hurraer ud over Bugten til Ære for Veteranen, og da Ceremonien var forbi, traadte Kommandøren atter frem og talte for Hans Majestæt Kong Christian den X. og dennes Følelse for Veteranerne fra vore Krige, hvem han stedse omfattede med Kærlighed og Taknemmelighed, og udbragte et med rungende nifoldigt Hurra besvaret Leve for Kongen.

Vendt mod Godsejer Schou, bragte Kommandør Kiær

dernæst denne en hjertelig Tak for alt, hvad han havde ofret for »Jylland«s Bevarelse, hvorved vi kunde opleve den sjældne Stund, at kunne samles med de gamle Veteraner paa disses eget Kampdæk. Snart vilde Godsejeren maaske sige som Digteren Axel Juel at

Snart er Jyllands Dage endt, —
Lille er den sidste Skare, —
men hvert Navn fra Helgoland
Danmark vil med Tak bevare,

men sent vil, sammen med disse Navne, glemmes Navnet paa den Mand, der viste det gamle Skib saa stor Kærlighed og saa stor Ære.

Kommandøren sluttede med at udbringe et med begejstrede Hurraer besvaret Leve for Godsejeren.

Man begav sig derpaa ned paa Jyllands Batteri, hvor der paa Skaffebordene var dækket nydelige Kaffeborde med Kageservering og Vin, og da disse Forfriskninger var indtagne, traadte Godsejer Schou frem midtskibs og udtalte sin Glæde over at kunne se Veteranerne hre paa denne Mindedag, — mindede om Dagens Betydning for Land og Folk og udtalte Haabet om at den Dag maatte være fjern, da Danmarks Ungdom atter blev kaldet under Fanerne, men skulde det ske, da var hans Forvisning den, at alle, uanset deres Anskuelser, som een vilde kæmpe for Danmark, blot Landet vilde vide at give dem de Vaaben, uden hvilke al Kamp er forgæves. Til sidst udbragte Godsejeren et Leve for Fædrelandet og Flaget, og kort efter brød man op for at blive sat i Land, — alle grebne af de mange Indtryk fra denne historiske Parade paa det smukke gamle Skib, Indtryk, som sikkert ingen af Deltagerne nogensinde vil glemme. Atter lød Saluten ud over Sandbjergvigen og de gamle ombord i »Diana« vinkede et sidste Farvel til »Jylland«, — Skibet, paa hvilket deres Ungdoms Bedrift var øvet.

Ekstratoget til Horsens var med stor Hensynsfuldhed ført lige ned til Havnen og kort efter lød Afgangssignalet. Under Hurraraab og Vinken skiltes man fra Juelsmindes venlige Beboere, der med stor Deltagelse havde fulgt alle Begivenhederne fra Ankomsten og til Festens Slutning.

E. M.

HORSENSKREDSSENS VETERANFEST.

Kl. 7,30 var Toget tilbage i Horsens og Kl. 8 samledes man i Industriforeningens Lokaler, der var festligt smykkede. Den store Sal frembød et overordentligt smukt Syn med Vimpler mellem Lysekronerne, og langs Sidegallerierne samtlige Marineforeningsflag udhængte, ligesom de 5 lange Borde og Hovedbordet var meget smagfuldt pyntede med Blomster og Flag. Efter at alle havde fundet Plads, indledede Horsens-Kredsens Formand, Kasserer O. C. Hoy, med at byde Velkommen samt oplæste et fra Hans Majestæt Kongen indløbet Telegram, hvorefter han udbragte et ni-foldigt Leve for Kongen. Efter Afsyngelsen af en Sang for Veteranerne talte Arkitekt E. W. Marston for Dagen og Veteranerne og oplæste senere den store Mængde Telegrammer, der var indløbne, først Hans Majestæt Kongens, der lød saaledes: Min hjertelige Tak og Hilsen, særlig til Veteranerne. Christian R. Fra Foreningens Ærespræsident, H. K. H. Prins Valdemar: I Dagens Anledning sender jeg Veteranerne fra Helgoland en hjertelig Hilsen. Endvidere var der Telegrammer fra Kommandør Maegaard, Viceadmiralen H. Konow, paa Søofficersforeningens Vegne, Bestyrelsen for Søløjtnantselskabet, Kontreadmiral Carstensen, Generalløjtnant Ellis Wolff paa Hærens Vegne, Søfarichef W. Heise med en Hyldest til den gamle Fregat og en Mængde andre Telegrammer til Horsens-Kredsens Bestyrelse i Dagens Anledning.

Kommandør Kiær talte hjerteligt for Horsens-Kredsen, der gennem denne Dags mønsterværdige og helt igennem vellykkede Arrangement paa den smukkeste Maade havde løst sin Opgave og det store Arbejde, der havde været forbundet dermed.

Grosserer K. L. E. Jensen, Hovedbestyrelsens Næstformand, talte for Marineministeriet og dettes bestandige Vel-

vilje og Forstaaelse overfor Marineforeningen, og for Marinens Officerer og Personel, som altid med største Beredvillighed stillede sig til Raadighed for Foreningens Opgaver.

Københavns-Kredsens Sekretær, Bankkasserer C. Nath, talte for Tjenestetiden og dennes mange gode Minder. Dr. Tolderlund smukt for vore Landsmænd Syd for Grænsen. Dykker Skjalm, Korsør, for Damerne. Hr. Fabricius, Veteran fra Slaget, for deres gamle Chef, Suenson. Hr. Ottesen, Fredericia, for Dagen. Materialbestyrer Ferd. Jensen, Hirtshals, for Flaget. Ingeniør Andersen talte, idet han gik ud fra Suensons berømte Ord til sine Folk inden Slaget, meget smukt for Fædrelandskærlighedens Bevarelse i den kommende Slægt. Redaktør Christensen for Veteranen Nøddelund. Hr. Buch Hansen, Hadslund, om Kærligheden til Fædrelandet og Offervilligheden for dette. Værkfører Grundtmann, Odense, bragte en Hyldest til Godsejer Schou, der modtoges med mægtigt Bifald, og Hr. Gravesen bragte en Hilsen fra de Unge, og endelig reciterede Hr. Gartneriejer Bærentzen smukt et Digt af Grundtvig og sluttede med et Leve for Kommandør Kiær.

Alle Talerne modtoges med Bifald, og efter at den yderst vellykkede Spisning var afsluttet med at Flaget halede ned og Afsyngelsen af »Kong Christian«, begav man sig ind i de tilstødende Værelser, hvor Kaffen indtoges og Dagens mange og store Begivenheder diskuteredes i Samvær med de gamle Veteraner, der alle syntes friske og livlige trods alt, hvad Dagen havde beriget dem med af Indtryk. Først sent sluttedes denne enestaaende Festdag, der fra først til sidst var forløbet smukt og vellykket.

Marineforeningen skylder Horsens-Kredsen og dennes Bestyrelse med Formanden, Hr. Kasserer O. C. Hoy og Næstformanden, Hr. Inspektør Laur. Jensen, udmærket bistaaet af Hr. Blikkenslagermester Nielsen, en hjertelig Tak for den Æresdag, den sammen med Hr. Godsejer Schou skabte for Veteranerne, en Æresdag, der vakte Landets Opmærksomhed ved sin højtidelige og værdige Form, tillige Ære for »Jylland«s Ejer og for Marineforeningens Horsens-Kreds og dennes Bestyrelse.

E. M.

BERETNING OM SLAGET DEN 9. MAJ 1864 VED HELGOLAND SET FRA STORE MERS I FREGATTEN »JYLLAND«

Af Sømand Johan Peter Johansen, Dannebrogsmænd.
Kaptajn paa Stortoppen ombord i Fregatten »Jylland«.

Om Formiddagen mødte vi en engelsk Orlogsmand, som sendte en Baad med en Officer i, som meddelte, at han havde set to østerrigske Orlogsskibe. Vi fik senere seet Røg fra flere Skibe, men før de nærmede sig os, blev der pebet til Skafning. Det var Vandgrød og Klipfisk, og da Skaffegrejterne var ryddet væk og sat paa Plads, kom »Niels Juel« op i Nærheden af »Jylland«, og Kommandør Suenson raabte til vores Chef: »Der har vi Fjenden, — nu gør vi klart Skib, og saa holder vi os tæt sluttet«.

Der var 5 fjendtlige Skibe, 2 Østerrigere og 3 mindre Tyskere, og vi var kun 3 Skibe, saa der var en lille Overmagt. Da de saa var omtrent tværs af os med Styrbordsside mod hverandre, aabnede »Schwartzenberg« Slaget. Den første Kugle vandede et lille Stykke fra os, den anden faldt mellem »Niels Juel« og »Jylland«, og den 3die gik et Stykke over os, — og saa begyndte vore Kanoner at bryde Tausheden, og det gik rask fra begge Sider en Tid til. Saa gik Fjenden agter ud og gjorde omkring og fik den anden Side til. Saa kom Tyskerne foran i en Kileform og kom nærmere til os end i Begyndelsen. Jeg hørte Løjtnant Poulsen, som var Chefens Adjutant paa Kommandobroen, raabe til Konstablerne ved de riflede Kanoner, at de skulde stille deres Viser paa 600 Alen. Vore glatløbende gjorde god Virkning og det viste sig at vore Konstabler rettede godt. Da de smaa Tyskere kneb noget ind paa os, blev der sendt nogle Kugler

efter dem, saa disse sprang omkring Hjukassen, og da Tyskerne saa det, skrumpede de længere bort.

Slaget fortsattes. Vi fik en Kugle gennem Pyttingvantet, som tillige tog et Toug af Storvantet og store Stængebardun og strejfede Stormasten, hvorved en Splint som en Tændstik fløj op i Enden paa Christian Bjørn, som sad over Bjørnehullet, og han sprang op og tog sig til Enden og sagde: »Jeg tror, jeg er saaret«. Men vi lo ham ud, da det ikke saa ud til at komme Blod.

En Kugle saa jeg vandede nogle Favne fra Bougen. Den rejste op og fløj ind ad Bougporten, slog vor Skibsklokke i Stykker, og Splinterne fra denne spredtes mellem Landsoldaterne, som opholdt sig der, og knuste Hovedet paa en af disse saa Hjernen flød ud. En Underofficer smed den ud gennem Porten om Bagbord. En Stillingsmand af Soldaterne krøb paa alle fire langs Dækket da han var meget bange hver Gang der blev blæst klart Skib, — en Kugle kom ind ved Faldrebet og tog det ene Ben af ham inden han var naaet forud.

En Kugle fik vi ved Kanon Nr. 4, — den tog Hovedet af Peter Hansen fra Dane paa Møen. En anden Kugle gik ind ved Kanon Nr. 9, — den slog to Stykker løs af et af Jærnkæene under Dæksbjælkerne, hvert Stykke omtrent en Fod langt og 5 Tommer tykt. Min Broder, H. Johansen, var som højre Lader i Færd med at lade Kanonen, derved slap han med at blive let saaret, medens hans Sidekammerater ved Kanonen blev dræbte, medens den øvrige Kanonbesætning saaredes. Et Stykke af Granaten røg op gennem Dækket og slog Panden ind paa en Mand, der bukkede sig idet han skulde sætte Stopkilen for en Kanon paa Dækket, hvor de netop havde skudt. Jeg holdt bestandig Udkig foran Masten. Da opdagede jeg, at der var Ild i »Schwartzenberg«s Forremerssejl. Saa sagde jeg til mine Kolleger: »Jeg tror, der er Ild i »Schwartzenberg«. Da det saa blussede op, raabte vi ned, at der var Ild i ham og gav et højt Hurra. Saa raabte de Hurra nede paa Dækket og saa sagde Batterichefen, Løjtnant Gjedesen: »Nu er Slaget vundet, — giv ham nu et Hurra, Manne«. Det varede saa ikke længe, før hele Forrigningen stod i Brand og han blev nødsaget til at holde af i Læ af »Radetzky«, men forinden fik han en slem Salve agter ind, og saa fik denne Kuglerne fra os saa jeg saa Splinterne ryge fra hans Agterskib som Hakkelse, men saa var de ogsaa færdige med Modstanden og satte Kurs mod Helgoland. Vi passerede en hel Del Kasser, som de havde kastet overbord, — formentlig Krudtkasser, thi den havde Ild mange Steder, hvilket vi senere saa efter en Tegning, der blev os tilsendt fra Tyskerne, og som blev opstillet paa Gangspillet. Paa denne Tegning var mærket med rødt alle de Steder, hvor der havde været Ild i »Schwartzenberg«, — og det var mange.

Under Forfølgelsen af Fjenden drejede »Jylland« helt tvers, saa der blev blæst til Bagbords Kanoner, da en af de sidste fjendtlige Kugler havde beskadiget vore Strygegrejer. Vi passerede flere Kasser, som Fjenden havde smidt overbord, — formodentlig Ammunitions-kasser. Da Østerrigerne saa var komne saa nær Helgoland, at de var paa neutralt Gebet, var Forfølgelsen forbi. Vi sejlede derfor op under dansk Kyst og begyndte Reparationerne af vort løbende Gods, som var skudt i Stykker, — store Merseraa hængte alene i Rakken, og om Natten maatte vi skaale Krydsmasten, som en Kugle var gaaet igennem og havde revnet. Dagen efter sejlede vi til Kristianssand, hvor 15 Døde blev begravede, og mange kom med Grønt og Blomster, saa Kisterne var helt dækkede deraf. Vi var 200 Mand i Land og fulgte Ligene, — 1800 norske Soldater stod opstillede fra Broen til Kirkegaarden, — foran gik et Sangkor og 2 Officerer og 2 Underofficerer med sortomvundne Stokke. I Vinduerne saas mange grædende Kvinder efterhaanden som vi passerede gennem Byen. Præstens Tale begyndte saaledes: »Her kommer I og skal begraves i et fremmed Land, — men saadan siger vi ikke, thi det er jo vore danske Brødre. — — —

Beretningen velvilligst overladt »Under Dannebrog« af Hr. Kommandør *Gustav Holm*, Søn af »Jylland«s Chef i 1864.

ORDENSDEKORATIONER

Efternævnte Veteraner fra Krigen 1864 har det ved allerhøjeste Reskript af 7de d. M. allernaadigst behaget Hans Majestet Kongen at benaade med Dannebrogsmændenes Hæders-tegn fra den 9de s. M. at regne:

Fhv. Husmand *Niels Johan Andersen*, Læsø.

Fhv. Skibsfører *Niels Ankersen*, Nordby paa Fanø.

Fisker *Christian Jensen Bjørn*, Vigsø pr. Saksøbing.

Fhv. Fiskeriforpagter *Peder Christiansen*, Wedellsborg pr. Husby.

Fhv. Smedemester *Jørgen Peter Frederiksen*, Søberg, Firhøj.

Fhv. Tømrer *Rasmus Hansen*, Tullebølle.

Fhv. Husejer *Hans Hansen*, Maglebylille pr. Kastrup.

Fhv. Kok *Christian Marcus Sophus Hansen*, København

Jens Ingvorsen, Bønsvig pr. Præstø.

Fhv. Sømmand *Lars Rasmussen*, Turø.

Chresten Johan Thomsen, Koldby Kaas, Samsø.

Pens. Bromand *Ole Peter Trondhjem*, Nyborg.

Andreas Carl Julius Svendsen, Sønderho, Fanø.

Fhv. Skibsfører *Emil Lauritz Gade*, København.

Niels Marquardsen, Sæby.

Niels Peter Jensen, Sønder Vorsaa pr. Agersted Station.

Fhv. Postfører *Rasmus Jørgensen*, Avernakø.

Niels Peter Jørgensen, Kalundborg.

Fhv. Sømmand *Martin Jørgensen*, Middelfart.

Fhv. Sømmand *Peder Nielsen*, København.

Fhv. Skibsfører *Hans Christian Nielsen*, København.

Fhv. Smed *Christen Olsen*, Pejstrup.

Fhv. Fisker *Hans Pedersen*, Nyborg.

Fhv. Gæstgiver *Johannes Jensen*, Holbæk.

Fhv. Skibsbygger, Købmand *Peter Sønnichsen*, Sønderho, Fanø.

Peder Nielsen Harreby, Nordby, Fanø.

Fhv. Skibstømrermand *Laurits Julius Caspersen*, Hedehusene.

Husmand *Anders Christian Thorsager*, Løvel Sogn.

Fhv. Skibsfører *Søren Hansen*, Horsens.

Pens. Lods *Søren Hansen*, Horsens.

Pens. Lods *Jens Henrik Sommer*, Randers.

Fhv. Skibsfører *Rasmus Hansen Petersen*, Rørvig pr. Nykøbing S.

Fhv. Økonom *Ole Nielen*, Middelfart.

MARINEVETERANERNE FRA 1864 FORTÆLLER

Samlede og udgivne af Marineforeningen til Fordel for dennes Veteranfond. — 78 Sider med Fortællernes Billeder. — Pris 3 Kroner.

60 Aar er forløbne siden Krigen 1864. Tre Femtede af et Aarhundrede er henrundet siden den Kamp, der trods alle Ofre og al Udholdenhed, skilte Sønderjylland fra Moderlandet.

Højtbedagede lever endnu adskillige af Marinens Mænd fra den Gang, der deltog i Krigen ombord i Eskadrene i Østersøen og Nordsøen og paa Vesterhavs-Kanonbaadsflotillen, — endnu færdes de blandt os, trods den høje Alder gennemgaaende friske og raske som om deres Ungdoms Saltvandsliv havde forlenet dem med en særlig Kraft, og endnu kan de gamle Øjne lyse, naar de fortæller os om dengang de paa Flaaden var med til at gengælde lidt af de Lidelser, deres tapre Kammerater i Hæren maatte udstaa ved Dannevirke og paa Dybbøl.

Dengang formaaede vor Flaade endnu at lukke tæt for Havnene langs Tysklands Nordkyst og alle Forsøg fra Modstanderens Side paa at bryde ud, blev tilbageviste.

Fra denne Tjenste og fra Træfningerne ved Svinemünde, Rügen og fra Slaget ved Helgoland er det, at disse mange Beretninger er samlede, i Erkendel-

sen af, at skulde det gøres, da maatte det være snart, og ingen bedre Lejlighed kunde da tænkes end netop 60 Aaret efter Krigen.

Det er blevet en Bog, der bør ejes af enhver, for hvem Flaadens og Krigens Historie har Betydning. Paa 78 Sider oprulles her et af utallige interessante Enkeltheder sammensat Billede, som sikkert vil blive modtaget med større Interesse, ikke mindst ved den lapidariske Stil, — Fortællerens egen, — hvorved den Enkelte gengiver sine Indtryk under Kampene, højst forskelligt og højst malende. Og over hver Fortælling findes Fortællernes Billede, saagodt som alle prægtige Typer paa danske Sømænd, hvem Aarene vel har gjort hvide, men hvis Ryg de ikke har bøjet.

Der er gennem denne Bog rejst et Minde om den sejrige Søkrig 1864. Ikke mindst med Henblik paa Overskudets Anvendelse til Fordel for dem af de gamle Søkrigere, der sidder i smaa Kaar, bør Bogen findes i alle gamle Marineres Eje, — og langt udenfor disses Kreds.

Den der køber den, ærer Marineveteranerne, og derved sig selv.

Bogen faas — udenfor København — ved Henvendelse til de respektive Kredsformænd. I København paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, samt i Boghandelen.

E. M.

9. MAJ 1864

Stærke Drøn fra Nordhavs Bølge,
friske Pust fra Helgoland,
med den grønne Tang i Følge,
Sejr I bar til Danmarks Strand.

Det var som i gamle Dage,
det var Glimt af Nordhavs Sky,
det var os, som turde jage,
det var dem, der maatte fly.

»Som et Fyr i Danmarks Nat«, lyste Efterretningen om Slaget ved Helgoland hin 9. Maj for Tredindstyve Aar siden for det danske Folk, — det første og eneste Lysglimt efter de tunge og trange Maaneders Krig, der afsluttedes ved Dybbøls Fald den 18. April og Overgangen til Als. Hvad havde man, trods alt Heltemod og enestaaende Udholdenhed, kunnet vinde til Lands andet end Europas Beundring, der betød saa uendelig lidt i Forhold til de Saar, som Krigen slog og den Følelse af Forladthed i Nødens Stund, der havde grebet vor lille Nation.

Saa kom Træfningen ved Helgoland. I nogen Henseende afgørende for Fredsvilkaarene blev dens Udfald ikke, men den Fortrøstning til vor Flaade, som dennes glimrende og effektivt udførte Blokering af vor Modstanders Østersø og Nordsøhavne havde givet Folket, og den Tillid til Flaadens Materiel og Personel og dettes prøvede, gennem Aarhundreder erhvervede og skolede Sømandsskab, som Befolkningen nærrede, fik ved Helgoland en Bekræftelse, der maatte virke, ikke blot som Lettelsen efter et uhyre Tryk, men ogsaa som en moralsk Støtte i en Tid, hvor alle Haab om Vaabenheld mod overmægtige Modstandere havde maattet svigte, fordi Vaabnet, som Landet havde givet sine Sønner ihænde, var sløvt.

Da Østerrigernes, Preussernes og vore Skibe mødtes ved Helgoland, var Vilkaarene lige, — det blev den sidste Søkamp mellem Træfregatter under Damp i forrige Aarhundrede, — og samtidig en Kamp i hvilken det danske Søartilleri for første Gang anvendte sine faa riflede Granatkanoner paa en Maade, der var Modstanderens overlegen og vakte Opsigt i den engelske Marine, hvor dette Vaaben ogsaa var nyt og dets Anvendelse omtvistet.

Som en Bulldog bed Suenson sig fast i den kraftigste af sine Modstandere og slap ham ikke, før Sejren var vor, — »Schwartzenberg« brænder, — Kampen var endt.

To ridderlige og modige Eskadrechefer, Suenson og Tegetthoff, havde kæmpet, — Sejren blev Danmarks, — en sidste Genklang fra de Tider da Danmarks Sømagt Gang paa Gang kæmpede sin Del af vort Lands Krige, ofte med Sejr — aldrig med Nederlag, — altid med Hæder.

Andre Søkampe udkæmpedes modigt og heldigt af vor Flaade i 1864, — af Østersøeskadren og af Vesterhavshotellen, men uvilkaarligt samler 60 Aarsdagens Minder sig om Helgoland. Endnu lever jo adskillige af Marinens Mænd fra den Gang, og vi kan samles med dem og hædre dem som de fortjener det. — Selv siger de, at de gjorde kun deres Pligt. Det forstaar vi, og netop derfor takker vi dem og vor Flaade for den 9. Maj 1864.

E. M.

EN HILSEN TIL DEN GAMLE FREGAT DEN 9. MAJ 1924

Med Solthedsrødme vore Kinder brænder,
naar blot man for os nævner Helgoland!
Der var det »Jylland« viste sine Tænder,
holdt med »Niels Juul« og »Hejmdal« tappert Stand.
Til Sejren »Jylland« Navnet dit er lænket,
den Sejr, som øged Glansen om vort Flag,
som lyste op i Mørket og som skænkede
vort Fædreland endnu en Hædersdag.

Nu er du gammel, og de vaade Veje,
din stærke Stævn ej længer pløje kan,
du ligger vingestækket i dit Leje
og strider haardt mod Tidens skarpe Tand,
dog lad den gnave, — »Jylland« dine Minder
for alle danske lyser som en Bavn,
selv om dit stolte Skrog engang forsvinder
i vore Hjerter leve vil dit Navn.

Aalborg, Maj 1924.

A. Høfler.

Kommende Møder:

MARINEFORENINGENS SKYTTELAV

Tirsdag den 3. Juni Kl. 7: Præmieskydning for dem, der har mindre end 6,0 i Gennemsnit.

Kl. 8½ Diskussionsmøde med Emne: Kammeratskab.

Alle Marineforeningsmedlemmer er velkomne.

JUBILÆUMSFEST

»Valkyrien«s Togt til Østasien.

Marinere, der var med paa Krydseren »Valkyrien«s Togt til Østasien 1899—1900 og som vil være med til at fejre 25 Aars Dagen for Afsejlingen, bedes opgive Navn og Adresse til undertegnede, hvorefter nærmere Program vil blive bestemt.

Udgifterne vil blive holdt saa lavt som muligt, saa at disse ikke bør virke afskrækkende.

Kommandør <i>la Cour,</i> Kalvebod Brygge 4, København.	<i>Ejnar Flye,</i> Delfingade 18, København.	Maskinfabrikant <i>Marius Kjær,</i> Vesteraagade 15, Aalborg.
Overartillerimester <i>V. Nielsen,</i> Skaanesgade 12 ^a , København S.	Kommandør <i>Th. Topsøe-Jensen,</i> Vildandegade 1, København K.	

ERINDRINGER FRA KRYDSEREN »VALKYRIENS« TOGT TIL MIDDELHAVET 1913

(Fortsat, Algier.)

— Det var saaledes en broget Blanding Mennesker, der her var samlet; men i ét Punkt lignede de dog hverandre, nemlig ved den rivende Tungefærdighed, hvorved de paa Alverdens Sprog forherligede og falbød deres elendige Kram: uægte Strudsfejer, Silketøjer, Korralhalsbaand, Nipsgenstande, arabiske Sabler, Dolke, Piber m. v. og endelig »last but not least« Postkortene.

Nu var vi jo forberedte paa dette Optrækkeri, saa vi slog nemt Prisen paa en Vare ned fra 30 til 5 sh., men endda viste de deres Tænder i et bredt Grin, naar nogen købte af dem, saa jeg vil antage, at de trods alt alligevel havde faaet god Betaling for deres Varer.

Anderledes tiltalende var de mange fikse Vaskepiger, der troppede op for at faa Linned, Flipper og Manchetter med i Land til »ekspres« Vask og Strygning; jeg tør nok antyde, at mange af os i de Dage gik rundt og ønskede, at vi havde været Befalingsmand og saaledes i Besiddelse af et Par Dusin Flipper, som vi snart skulde have faaet snavset til for at kunne dele dem ud blandt de sode smaa, selvfølgelig efter i en halv Times Tid at have snakket med dem om Leveringstid m. v.

Stadig hørte man Spillenes Hvæsen, Kularbejdernes Raaben og Skrigen, Sporvognsklemten oppe fra Byen, Horn- og Fløjtesignaler fra de fremmede Orlogsmænd; men snart overdøvede vi alt ved at salutere for den franske Stationschef, der aflagde officiel Besøg om Bord; Mandskabet i en fransk og en portugisisk Damp, der laa tæt ved os, fik sig en ordentlig Forskrækkelse, da vi begyndte at knalde løs, med Salutkanonerne drejede saa langt forefter som muligt.

Byen laa, som sagt, meget højt, og man skulde op ad flere stejle Stentrapper for at komme op til de to Promenader, der terrasseformigt løb langs med Havnen, og ovenfor hvilke det europæiske Kvarter begyndte med en hel Gade flotte Hoteller, forsynede med store Buegange, i hvilke der fandtes Restauranter og Butikker, og hvor der — særlig om Aftenen, naar hele Kvarteret laa badet i et hvidt Lyshav — promeneredes af fuld Kraft. — Gik man højere op i det franske Kvarter, vilde man forsværge, at man befandt sig paa nordafrikansk Grund, og tro sig hensat til et af de mest trafikerede Steder i Paris eller Wien, saadan en Færdsel fandt her Sted. Lange, brede Alléer og beplantede Gader løber parallelt gennem Byen og er forbundne med stejle, trappeformige Sidegader; det er interessant at staa og se op ad disse vældige Stentrapper, til begge Sider flankeret af imponerende, europæiske Bygninger med flere Etager i den mod Havnen vendende Gavl end i den anden.

Langs Boulevarderne, der var forsynet med elektriske Sporveje, laa den ene monumentale Bygning ved Siden af den anden, særlig maa fremhæves Justitspaladset, den blændende hvide Post-, Telegraf- og Telefonstation, der er bygget i maurisk Stil, Operaen og Generalguvernørens Vinterpalads.

Her rorte sig et saa broget Folkeliv, som vistnok faa Steder i Verden; her færdedes Mennesker, betegnende de største Modsætninger, mellem hverandre, baade raa og uciviliserede Ørken-Typer og distingverede og forfinede Europæer-Typer.

Europæerne, hvoraf Hovedparten er Franskmænd, er klædt efter nyeste Mode, Herrerne i velpressede Jakkesæt og Damerne — ja, de franske Kvinder er jo kendt over hele Jordkloden for deres medfødte Smag og Gratie, der sikkert ikke vilde fornægte sig, om de end blev anbragt midt i den tæt ved liggende Ørken.

Hist ser man en gammel arret Zouav i sin smukke Uniform, endnu rank og spænstig trods sin høje Alder; dér promenerer en affekteret Laps med udlevede Ansigtstræk, Cigaretten hængende i Mundvigen, Monokkel i Øjet, Opslag paa Benklæderne; dér borte kommer en ung, kaftanklædt Araber sprængende ned ad Boulevarden paa sin fyrige Hest ind imellem Sporvogne, Biler og Drosker, som en Stormvind farer denne »Ørkens Søn« frem; om Hjørnet dér svinger en elegant Ekvipage med et Selskab af livlige Europæer; dér henne ved Juvelerbutikken staar to unge arabiske Kvinder i deres originale Dragter, med Tørklædet hængende ned over Hoved og Skuldre og det hvide Klæde fra Næsen og nedefter, det eneste man ser af Ansigtet er de smukke, mørke Øjne, ligesom Mændene er de ifort mægtige, udposede Benklæder, der slutter af et Stykke neden for Knæet, derefter Silkestromper og Laksko; dér kommer en af de store, vejrbitte Farmere, der ha tjent Millioner paa Landets overordentlig rige Produktionsevne, og som har givet sit Bidrag til Algiers Forskønnelse; han er endnu den jævne, arbejdsomme Mand, medens derimod hans Hustru og Dotre udfolder den mest skrigende Luksus i Dragter og Optræden; dér skændes en udstaffet, europæisk Chauffeur med en af de unge Berbere, der gaar rundt og falbyder vævede Tæpper; paa Fortovet hist plyndrer et Par Araberdrenge en fra-værende Frugtsælgers Kurve, og dér paa Stentrappen kryber en solle Krøbling sammen i sine usle Pjalter. — Her er utroligt meget at se; noget helt moderne, andet ældgammelt.

Byens Araberkvarter var for os noget af det mærkeligste, vi nogensinde havde set. — De terningsfor-

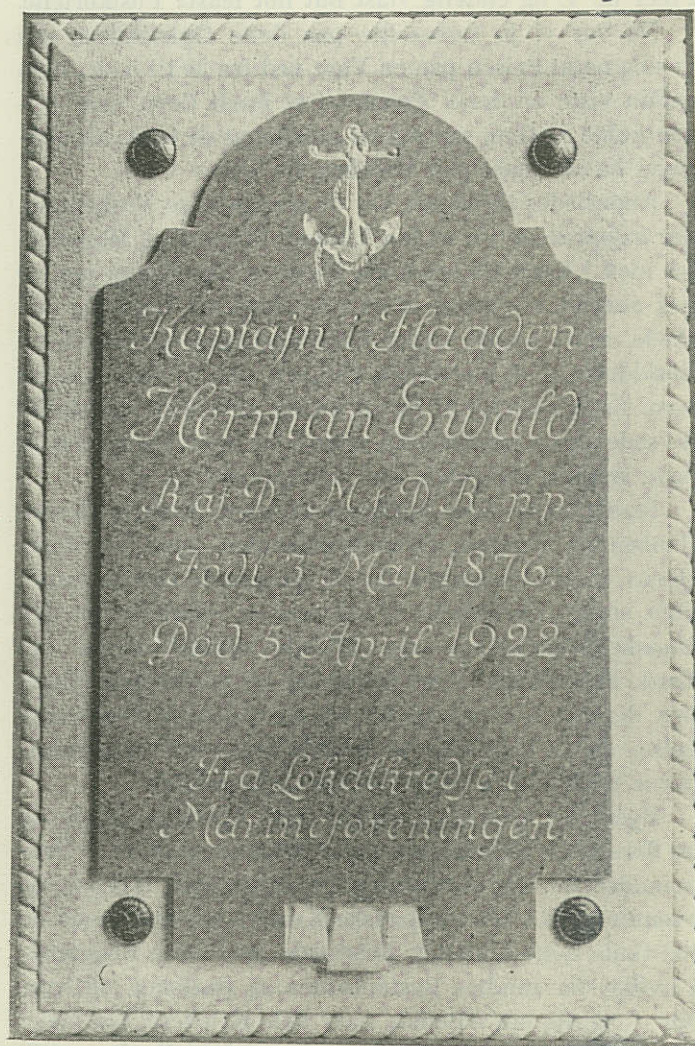
mede, gule Bygninger med de højsiddende, tilgitrede Vinduer laa saaledes, at de dannede de mest indviklede Labyrinter af Gader, hvis man kan kalde de snævre, stejle Gange saadan; tilmed er de fæstningslignende Bygninger forsynede med flere Udbygninger og Markiser, saa der mange Steder hersker Hølmørke, andre Steder bager Solen, saa Luften er ganske ophedet. I aabne snavsede Huller i Husvæggene sidder Købmændene med korslagte Ben paa udbredte Tæpper med Varerne foran sig, Varer, hvis Art det er vanskeligt for os at bestemme;; men noget af det skal vist være ristede Blæksprutter med Kastanier eller Bønner; Vildthandlerne kommer slentrende med deres radmagre, uappetitlige Fjerkræ, hvorfra Blodet endnu løber, og hvorpaa der findes flere snavsede Fjerrester; skrigende og lasede Unger vælter rundt i Snavset som en Flok Graaspurve; men kommer der en Europæer, er de straks paa Benene, river og slider i ham og skriger deres evindelige: »Half penny«; jo mere man giver dem, jo flere Unger vrimler frem, og jo vanskeligere er det at komme bort fra dem. Lydløst færdes overalt de brune, alvorlige Arabere i deres folderige Gevandter med Hovedklædet, de dukker pludselig frem af Gadernes Halvmørke, eller skyder op fra et Tæppe i Gadedøren; man har straks Indtrykket af, at der ikke skal meget til, før en saadan Svend lader Kniven ryge af Skeden, og der er ogsaa i Tidernes Løb myrdet adskillige Europæer i denne Bydel, mange Gange stukket ned bagfra ved højlys Dag, uden at det har været den franske Justits muligt at finde Morderne i denne Røverrede, bl. a. blev en italiensk Soofficer myrdet her, 2 Aar før vi var der.

Halvvoksne Drengene og Piger løber rundt og sælger de mærkeligste Ting, meget Tøj har de ikke paa; men deres brune, leende Ansigter straalere som nyslaaede Toskillinger, medens de stadig bruger Munden; der er Handelstalent i dem. — Kvinderne følges som Regel ad, to eller flere, stærkt tilhyllede, saa kun Øjenpartiet er synligt; men det er jo ogsaa tilstrækkeligt til at bringe en Sømands Blod i Kog, saa man føler en ubændig Lyst til at gaa hen og rive Klædet fra Ansigtet, dog holder Tanken om Arabernes Hævn En fra at gøre det; de gifte Kvinder kendes paa Tatoveringen paa den underste Del af Panden; deres Dragter fremtræder i brogede Farvesammensætninger, og de er som Regel prydede med mange Smykker. — Ejendommeligt virker Arabernes talrige Kaffe-huse, hvor de Dagen lang sidder i Klynger paa Gulvet, rygende og drikkende den kulsorte Kaffe, medens der fortælles, eller de synger deres drævende, ensformige Sange, ledsaget af deres mærkelige Strenginstrumenter og Gongoner.

Overrejsen til Malta begyndte særdeles fint med næsten stille, rolig Havflade og klart Vejr, hvorfor Krydseren afholdt Instruksionskydning mod drivende Bøjer; efterhaanden friskede det op; den 4. passeredes Kap Serrat, den 5. Kap Bon, hvorefter Kursen sattes gennem Malta Channel, nordenom Øen Gozo, og under en rigtig »Piber« af Nordvest kom vi den efterfølgende Morgen væltende ind i La Valettas Havn med Dannebrog smældende under Gafflen; Krydseren havde nu som saa ofte før faaet Lejlighed til at vise sine særdeles gode Egenskaber som Søslib; efter at den som en

anden Vandhund havde rystet Søen af sig, fortøjede vi stille og fredeligt i en af Havnens Bøjer; men det var en brat Overgang i det ene Øjeblik at blive kastet rundt af vældige, fraadende Søer og kort efter at ligge inde i smult Vande i den engelske Flaadehavn mellem høje, skjærmende Klipper og blandt nogle af Verdens største Krigsskibe, medens Saltvandet endnu sved i Øjnene, og før man havde faaet det vaade, blanke »Aaleskind« af sig. — Tæt ved os brødes Søen med usvækket, larmende Kraft mod to vældige Moler, det dyreste og vanskeligste Stykke Hvanearbejde i hele Sydeuropa. Bølgerne væltede sig med kraftige Dron mod de klippefaste Moler, sloges højt op i Luften, hvor de dannede store Skumflager, der som Støv førtes med af den forrygende Storm.

INDVIELSEN AF MINDESTENEN PAA KAPTAJN HERMAN EWALDS GRAV

Ved en Højtidelighed Søndag den 27. April indviedes, i Overværelse af Kaptajnens nærmeste Familie og Paarørende og Repræsentanter for Marineforeningens Hovedbestyrelse og København-Kredsens Bestyrelse, den Mindesten der, — tilvejebragt ved Bidrag fra Kredse Landet over og som Udtryk for Foreningens Tak til sin afdøde Medstifter og Bærer gennem mange Aar — skulde henlægges paa Graven som et synligt Minde.

Man samlede om Familiegraven paa Assistens Kirkegaard, hvor Stenen var henlagt, dækket med Dannebrog, hvorefter København-Kredsens Næst-

formand i Formandens Fraværelse i en kort Tale mindedes Kaptajn Ewald og hans Gerning indenfor den Forening, som han var med til at skabe og som han oplevede at se voxte sig stor over hele Landet, bragte ham en Tak og sluttede, idet han overgav Mindestenen til Fru Kaptajn Ewald og Familien, med at udtale: Ære være Kaptajn Ewalds Minde!

Hovedforeningens Næstformand, Grosserer K. L. E. Jensen, nedlagde derpaa i sin Egenskab af Medstifter af Foreningen, en Buket Blomster paa Graven, ligesom ogsaa Blomster nedlagdes fra Kredsen, og derpaa takkede den Afdødes Broder, Kaptajn Otto Ewald, paa Familiens Vegne. Hermed var den korte og smukke Højtidelighed tilende, og Kaptajn Herman Ewalds Grav havde faaet den Mindesten, hvormed hans Venner og Kammerater over hele Landet havde ønsket at vise Eftertiden, at hans Minde bevares og at hans Gerning paaskønnes indenfor den danske Marineforening.

Det smukke Stenhuggerarbejde er udført af Nielsens mekaniske Stenhuggerier ved Stenhugger Thorvald Jensen, Bronceemblemerne af Hof-Broncestøber Lauritz Rasmussen. Arkitekt E. W. Marston har udført Tegningen.

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

HELGOLANDSFESTEN DEN 15. MAJ 1924
OG KØBENHAVNSKREDSSENS 10-AARIGE STIFTELSFEEST.

Ved en Dobbeltfest den 15de Maj 1924 fejredes baade de her i Byen boende Veteraner fra Helgoland og Kredsen 10-aarige Bestaaen, i hvilken Anledning man havde givet Sammenkomsten et særligt højtideligt Præg og foruden Veteranerne havde den Glæde at se som Gæster Landsforeningens tidligere og nuværende Formand, Kommandørene *Mægaard* og *Kiær*, Kontreadmiral *Carstensen*, Odensekredsens Formand, Telefonmester *Buchgreitz* og Faaborgkredsens Formand, Fabrikant *C. C. Jensen*, Orlogskaptajn *Ipsen*, Medlem af Hovedbestyrelsen, Aftenens Foredragsholder, Kaptajnløjtnant *Kjolsen*.

Den store Sal i Weinolds Lokaler var meget smagfuldt smykket med store Dannebrogslag og Festbordet, der var dækket i Hestekoform, pyntet med Flag og Blomster. For Veteranerne var midt imellem Bordene dækket et særligt Bord saaledes, at de Gamle kom til at sidde som det de reitelig var, — Festens Midtpunkt.

Efter at Medlemmerne havde fundet deres Pladser ved Bordet, gik Dørene til Lokalet bag Festsalen op, og medens alle istemte: »Det var ved Helgoland«, kom Veteranerne gaaende ind, førte af Krigsassessor *F. P. Lund*, der bar den gamle Helgolandforenings smukke Silke-Plitflag, der plantedes midt for Hovedbordet. Da de 21 Veteraner var komne til Sæde, blev Kredslaget hejst med Honnør og Afsyngelsen af »Kong Christian«, og derefter tog Formanden, Grosserer *Valdemar Schou* Ordet for at byde alle Velkommen og udbragte derefter et nifoldigt »Kongen leve«, hvorpaa en Sang for Veteranerne blev afsunget. Kaptajnløjtnant *Kjolsen* besteg derpaa Talerstolen og gav en meget interessant Oversigt over Begivenhederne umiddelbart inden Slaget ved Helgoland og selve Kampen den 9de Maj. Talen, der indeholdt mange, af de fleste ukendte, Træk af Slagets Gang, paahørtes med overordentlig Interesse og lønnes med stormende Bifald. Kort efter talte Kredsen Næstformand, Arkitekt *Marston* for Veteranerne og sluttede med at udbringe et Leve for dem, hvorefter man afsang endnu en Sang til deres Ære. Derefter tog Spisningen sin Begyndelse, og dermed illedeledes Festens anden Del, der var helliget Dagens Fødselsdagsbarn, Københavns-Kredsen. Som første Gratulant tog Landsforeningens Formand, Kommandør *Kiær* kort efter Ordet og bragte Kredsen Landsforeningens Lykønskninger til det Arbejde, der i de 10 forløbne Aar var udrettet og gav den alle gode Ønsker med paa Vejen fremad gennem Aarene, og en udmærket Sang til Fødselsdagsbarnet, skrevet af Kontorchef *Burcharth*, blev under megen Glæde afsunget. Formanden takkede for Landsforeningens Lykønskninger og svarede med at udbringe et Leve for denne, for dens Hovedbestyrelse og for Gæsterne, hvorpaa man sang »Vift stolt paa Kodans Bølge«. — Kredsen første Formand, Overretsagfører *E. Schoustrup*, talte for Marinen og Flaget, og en anden Sang af ovennævnte Forfatter blev sunget under me-

gen Munterhed. Sekretæren, Bankkasserer *C. Nath*, talte derpaa smukt for Kaptajnløjtnant *Kjolsen* og takkede ham for hans ypperlige Foredrag, hvortil alle sluttede sig med fornyet Bifald og Haandklap. Formanden for de to ældre Kredse, Faaborg og Odense, bragte i smukke Taler Lykønskninger fra Provins-Kredsen.

En meget vellykket Sang med Titlen: »Alle ti«, der var forfattet af Skyttelavets populære Formand, Fabrikant *Schultz*, gjorde megen Lykke.

Af Aftenens mange senere Talere maa særlig nævnes Veteranen, Krigsassessor *P. Lund*, der paa sin djærve Maade fortalte adskillige Træk fra Livet ombord under Suensons Kommando og som lønnes med mægtigt Bifald.

I Dagens Anledning havde Kredsen den Glæde at modtage en prægtig Gave. Formanden meddelte, at man fra Overartillerimester, Løjtnant *F. V. Nielsen*, havde modtaget en Bøsse til Indsamling af frivillige Bidrag, og under stærkt Bifald overrakte Løjtnanten derpaa den meget vægtige Present, — en 15 cm. smukt forniklet Granat paa Fodstykke, — til Formanden, der opstillede den midt paa Hovedbordet, medens Forsamlingen ved stormende Hyldest takkede Giveren for hans smukke Tanke. Løjtnant *Nielsen* meddelte nogle interessante Enkeltheder om sin smukke Gaves Tilbliven, bl. a., at Fodstykket, der har Form som en opadvendt Kanonmunding, er udført af Eg fra Fregatten Mars, der som Blokskib kæmpede i Skærtorsdagsslaget den 2. April 1801 og senere af Englænderne i 1807 slæbtes over til Saltholmen, opbrændtes og sankedes. Herfra er Træet senere opfisket.

Selve Granaten har været afskudt under Øvelser i Sundet og er ligeledes opfisket fra Havets Bund, — den fremtræder nu i fornyet og forskønnet Skikkelse i sin skinnende Fornikling, og gennem dens Brandrør, der er omdannet til Pengespalte, vil forhaabentlig gennem Aarene adskillig Mønt finde Vej til Ære for Giveren og til Gavn for vore Formaal.

Intet Under, at Løjtnant *F. V. Nielsen* modtog mange Taksigelser fra Bestyrelsens Medlemmer og fra Forsamlingen for denne i sin Art ret enestaaende og meget smagfulde Gave til Københavner-Kredsen, — og mange Fstedeltagere fandt hurtigt Vej til Bøssen, der af Giveren indviedes ved at han lagde den første Skærv i den, — for at ogsaa de kunde lægge deres Fødselsdagsgave deri.

Under de hyggeligste og mest kammeratlige Former fortsattes Festen derpaa en rum Tid endnu indtil Smaatimerne begyndte at blive større, — og paa smukkeste Maade sluttede saaledes Københavner-Kredsens første Decennium i samme gode Aand og med samme Haab til Fremtiden, som da man for 10 Aar siden mødtes første Gang.

Københavns-Kredsens Sekretær, Bankkasserer, *Nath* skylder vi en Tak for hans utrættelige Arbejde med Festens Arrangement, der var i enhver Henseende meget vellykket og smukt.

M.

AALBORG-KREDSSEN.

Paa Foreningens Generalforsamling fremsattes som Forslag mindst en Gang om Aaret at afholde et »Par eller »Gammelmandsbal« kun for Foreningens Medlemmer.

Det har nemlig gennem Tiderne vist sig, naar Marineforeningen fester, og da i Særdeleshed naar Adgang for Husstand gaves, at der ikke levedes de gamle Marinere den Plads, de ønskede til Dansen, saa stor var Tilslutningen.

Forslaget vandt Bifald, og først i Maanedens udgik Indbydelse til Medlemmerne, at overvære et Foredrag af Lods *Thostrup*, og senere paa Aftenen, — til Tonerne af Marineorkestret, at svinge sig i Dansen i Klubbens Lokaler. Alt var gratis.

Det havde til en Begyndelse nær gaaet galt med Foredragsholderen, thi Kl. 7 Aften fik han Besked paa som Lods at skulde føre et Skib tilsøs; der var ingen anden Lods hjemme, og det hele saa ret broget ud. *Thostrup* skulde af Sted.

Bestyrelsen vred sine Hænder. — Kl. blev 7 $\frac{1}{2}$, — og Mændene med Damer begyndte at tage Plads i Salen, — men naar Nøden er størst o. s. v.

Vort udmærkede Bestyrelsesmedlem, Lods *Rasmus Christensen*, kom lige i Land fra en Lodstur, og da han erfarede den kritiske Situation det hele befandt sig i, slog han ud med Haanden: »den skal jeg nok klare« og saa gik han paa Broen og tog *Thostrups* Tur, — det var pænt gjort.

Aftenen forløb udmærket. Salen var fyldt til sidste Plads af en interesseret Tilhørerskare, der spændt lyttede til, hvad *Thostrup* fortalte om sine Rejser. . . . .

Vi har ret ofte hørt ham fortælle om Landet deroppe mod Nord, og man kunde vel egentlig synes, at nu kunde det snart være nok, et Emne kan ogsaa blive for gammel, — men, naar han med sit rige, vekslende Program, sit indgaaende Kendskab til Grønland, og det, hvad enten det gælder den lange, mørke Polarnat, Isuvarkerne, Skumringerne eller han fører os med paa Slæderejsen med Hundespand, da følger Tilhørerne ogsaa med paa Turen, og bragende Klapsal-

ver er hver Gang Kvittering og Tak, ikke alene for Foredraget, men ogsaa for, hvad han en Gang har ydet og været med til. Det har ikke altid været saa lige behageligt.

Efter Foredraget ryddedes Salen, og saa gik Dansen lystelig. Orkestret spillede op med alt, hvad det ejede af gamle Melodier, rigtige Sømandsdanse. Ønskede man en af den rigtige gamle Slags, lagde man Tungen »bi de Vind« og fløjtede Melodien for Dirigenten, han fløjtede den igen for sine Musikere, — Tonen var slaaet an. Dirigenten slog ud med venstre Haand, og saa »skar den«.

Solen hævede sig noget over Kimmingens Rand paa den østlige Himmel inden det sidste Dansepar tridsede hjemad

i Bevidstheden om, at det havde været en glad Fest, et rigtig »Gammelmandsbal«.

A. Høfler.

De forskellige Foreninger og Kammerater, som viste os Opmærksomhed ved Telegrammer til Veteran- og Helgolandsfesten den 9. Maj, bringer vi herved vor hjerteligste Tak.

Bestyrelsen for Horsens Marineforening.

O. C. Høy,
Formand.

Agitér for Tilgang

af nye Medlemmer

til Marineforeningen.

Marinelitteratur.

Topsø-Jensen, Det danske Søofficerskorps 1801-1919 ca. 400 Sider med Portrætter, for Kr. 25.— nu Kr. 5.—
Wandel, C. F., Nogle Livserindringer . . . » 5.—
Thiess, Marine-Minder. Ombord og i Land . . » 3.—
C. A. Reitzels Boghandel,
Løvstræde 7.

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29
Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

Jul. Th. Petersen
Mønsterbageriet
TORVET 30 — KØGE
Tlf. 294
Leverandør til Marinen.

Pontoppidan & Simonsen.
Odensegade 4. Tlf. Øbro 6191.

Første Kl. Varer til billigste Priser.

Kartofler, Grønt. Frugt og Konserver en gros — en detail.

Leverandør til den danske Marine.

Detailudsalg:

Palæ-Kælderen, St. Kongensgade 77.
Telefon Palæ 3877.

Frugtforretningen, Classensgade 5.
Telefon Øbro 3551.

UDDEHOLMS AKTIEBOLAG
MUNKFORS BRUK HAGFORS JARNVERK BRATTFORS BRUK

Fabrikation og Salg af

SIEMENS, MARTIN- og BESSEMERSTAL samt
LANCASHIRE-RAASTÆNGER af bedste Kvalitet

Koldt- og varmtvalset Jern og Staal; valset og smedet Værktøjs- og Borestaal, valset og trukket Jern- og Staaltraad, Staalstænger, Raaskinner, Baandsave, Traadsøm, Træ- og Metalskruer, Fjedre til Køretøjer og Jernbanevogne m. m.

Telegramadresse: UDDEHOLMS, UDDEHOLM, — Postadresse: UDDEHOLM
For koldtvalset og trukket Staal og Jern samt Traadsøm: Post- og Telegramadr. MUNKFORS

A. RINDOM & RESTORFF
AKTIESELSKAB
FARVERGADE 8 - KØBHVN. B.
EXPORT AF DANSK SMØR

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!
H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

H. F. HANSEN,
Naboløs 3,
anbefaler al første Kl. Paalæg og Fedevarer, Røget Flæsk af egen Tilvirkning. Leverandør til Søværnets Kaserne.

FITTINGS
+GF+

P. E. Ehrhardt
Stuiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

M. Kjær s
Smedie og Maskinfabri
Aalborg

BRUG ALTID

Vibe Hastrup
Sko-Creme

OTTO SUENSON & CO
Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Offic
foreningen.

Husk at købe Deres Kolonial, De
katesser, Vine, Spirituosa, C
garer, Cigaretter, Konfel
Chokolader og Bodega Vine h
C. V. Olsen, Korsør, Telefon 8
Varene bringes overalt. Leverandør til Marine

H. HALMØE
Cort Adelersgade 8,
København K.
Tlf. Byen 6762,

Telte, Presenninger,
Flag og Sejldug.